

Gülzare

– Seyran · 31 Mart 2013

Gül güzeli kuzenim'e...

iliklerime buz gibi işleyen şubatta
ruhumu saran bu sıcaklık da neyin nesi

söyle
sen baharın muştusu musun
ey gülzare
bir türkü tutturmuşum sana
say ki yar diliyle
'sevmiş bulundum güzelim
gayrı ne çare'

parsellenmiş yüreğimin en zengin hissedarı
gurbetçi özlemlerimin kadim mihmanı

eğer ressam olsaydım
içinde çakıl taşları olan
bir dere çizerdim sana
kenarına memleket işi
kilimler sererdim
sere serpe uzatırken ayaklarını
dizlerinin dibine
yalnızca bizim masallarımızı anlatan
pembe kaplı kitaplar dizedim
herkes gibi kendi masalından
başlardın okumaya

okuduğun yerleri ele verirdi
beyaz bileklerini saran
altın kadar saf gülümsemen
fırçamın acemi darbeleriyle
salkım söğütler yapardım
dalgın düşüncelerinin üstüne
bir şairin de dediği gibi

kaçırmasaydın bir vakti
elbet kavak yelleri alırdı
salkım söğütlerin yerini

duyguların kadar beyaz tuvalim
sesindeki neşe kadar renkli boyalarım yok ama
ucu yanık mektupları kıskandıracak kadar
biriktirdiğim kelimelerim var sana

ufkunda sert esen kuzey rüzgârını
ipek bağrında ılık melteme çeviren

ey gök yüzlü kadın
tenin gün saçların gece
uçurumuna sevdalı
dağ lalesini anımsatır
bakışlarındaki her ifade

gözlerin sırlı ayna
kim baksa güzelleşir
avucunda tuttuğun her yürek
sen sevdikçe devleşir

nefesin bülbülü azat edilmiş
kırık bir gül dalı
ah biz ne çok sevdik
göğsünde kalp taşımayanları

Seyran Tankuş